

- (1) ^D Na ^{A7} Okoř ^D je cesta jako žádná ze sta, roubená je stromama.
^D Když jdu po ní v létě samotén ve světě, ^{A7} sotva pletu nohama. ^D
^G Na konci té cesty ^D trnité ^E stojí ^{A7} krčma jako hrad,
^D tam zapadli trampí, (tam se trampí sešli,) hladoví a sešlí,
^{A7} začli ^D sobě notovat.
- (R) ^D Na hradě ^{A7} Okoři ^D světla už ^{A7} nehoří, ^D Bílá ^{A7} paní ^D šla už dávno spát. ^D
^D Ta měla ve zvyku ^{A7} podle svého budíku ^D o půlnoci ^{A7} chodit ^D strašívát.
^G Od těch dob, co jsou tam ^D trampové, ^E nesmí ^{A7} z hradu pryč,
^D a tak dole v podhradí ^{A7} se šerifem ^D dovádí, ^{A7} on ji sebral ^D od komnaty ^D
klíč.
- (2) Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.
- (R) Na hradě Okoři světla už nehoří...